

VASTLAPÄIV PUDROPÄIV LIHAHIIDE'

Vastlapäiv (kah lihahiide', pudropäiv, livvupühi', vissilaskmisõ päiv) om kerko- ja rahvakallendre perrä päiv inne tuhapäivä ja viimäne päiv inne suurõ keväjädse paastu algust inne lihavõttõ. **Lihahiide'** vöi olla' tulnu' ka tuust, et liha oll' inäbjaolt joba otsa saanu', perrä olli' jäänü' õnno tsiajala' ja lihaperä', minkast kuun hernide ja upõ vai suurmidõga suppi ni putro keedeti. Lehmä' tulli' nüsmä ni naati inämb piimäsüüke tegemä ja võidu süümä. Vastlapäeva nimi arvadas peri olõvat šaksakeelitsest sõnast (fasten) vai roodsikeelitsest sõnast (fastlag), mis tähendäs paastu.

Vastlapäiv om pühä, midä kaeti lihavõttidõ ehk munapühhi perrä. Lihavõttõ' omma' edimädsel täuskuu pühapääväl päält keväjast käänüpäivä vai käänüpääväl (21. urbõkuu pääväl). Tuust loetas nelikümmend päivä tagasi. Vastla' tahtva' nuurt kuud ja tõsõpäävast päivä. Nii trehväsegi vastlapäävä' aovaihõhe radokuu 3. päävast kooni' urbõkuu 9. pääväni.

Rahvasuu kõnõlõs, et kui vastlapäiv trehväs riididse päävä pääle (midä muidoki ei sünnü'), võiva' vana'tütrigu' kosja minnä'.

Mõnõl puul arvati, et vastlapäävä võiva' vanatütrigu' košan kävvü'. Är'ütlemine es tulõ' jutuski.

Vastlapääväga sai otsa jouluga pääle naanu' ilolinõ aig. Ku paastu aigu olli' keeledü' egäsugumadsõ' kirmaski' ja rammunõ süük, sõs vastlapäävä sai viil viimäst kõrda inne paastu kõrdapiten süvvä', juvva' ja kirmaskit pitä'. Päält vastlapäivä naas paast ja sõs inämb tohi-is lihha süvvä' es kirmaskit pitä'.

Pall'o' romaani rahva' peivä' vastlapääväl maskiballõ, et kurja minemä aia'. Anglošaksi' seivä' vastlapäävä pliine. Vindläse' peivä' pito terve nädali – süüdi, juudi, tandsiti. Tuud kutsuti võiunädälis vai maaslenitsas.